

Nr 1226

Av fru **Kristensson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 118, med förslag till lag om förbud mot professionell boxning m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 118 framlägges förslag till lag om förbud mot professionell boxning. Lagen föreslås utformad på det sättet att såväl deltagare i som anordnare av tävlings-, uppvisnings- eller träningsmatch i professionell boxning som äger rum inom riket dömes till böter eller fängelse i högst sex månader. Samma lag föreslås gälla för den som ekonomiskt understödjer eller upplåter lokal för sådan match eller i egenskap av manager ingår avtal om densamma eller på annat sätt främjar dess tillkomst liksom den som under matchen tjänstgör som domare eller sekond. Samtidigt föreslås att de ekonomiska vinster som uppkommer för boxare, manager och andra i samband med professionell boxning förverkas till kronan, om det inte är uppenbart obilligt. I anknytning till föreliggande lagförslag föreslås även viss ändring i allmänna ordningsstadgan.

Såsom motivering för förslaget framläggande åberopas resultatet av frågans tidigare behandling i riksdagen samt Nordiska rådet. I synnerhet den nordiska läkarkommitténs betänkande angående boxningens medicinska skadeverkningar samt de i anknytning till betänkandet inkomna remissyttrandena anses stödja uppfattningen att den professionella boxningens medicinska skadeverkningar är allvarligare än man tidigare haft anledning att förmoda och därför föranleder en förbudslagstiftning. Såsom ett ytterligare skäl anger departementschefen behovet att stävja de enligt hans mening osunda ekonomiska intressen som gör sig gällande inom yrkesboxningen. Såsom ett tredje skäl framhålls slutligen svårigheten att beträffande den professionella boxningen verka för en önskvärd förbättring av gällande säkerhetsföreskrifter vilket däremot visat sig möjligt i samband med amatörboxning.

Föreliggande förslag framstår av många skäl såsom mindre välgrundade. Ur principiell synpunkt är det angeläget att människors rätt till valfrihet värnas. Att införa förbud mot viss verksamhet som utövas på frivillig grund framstår mot denna bakgrund som principiellt felaktigt.

Proffsboxningen torde kunna jämföras med verksamhet som utövas av artister av olika slag, som frivilligt utsätter sig för risker i samband med sina uppträdanden. Samhällets inställning till proffsboxningen och annan därmed jämförbar aktivitet bör även framdeles bygga på tolerans och för-

ståelse för individens rättighet att på eget ansvar utöva sportslig och annan verksamhet även om densamma medför vissa risker. En ökad information till allmänheten om de skadeverkningar som dylik verksamhet kan medföra bör dock ges.

Det är också tveksamt om lagförslaget kommer att få avsedd effekt. Ingen professionell boxningsmatch kan visserligen anordnas utan påföljd här i landet, men ingenting torde kunna hindra att boxare förbereder sig i Sverige med all träning utom ren matchträning för professionell boxning utomlands. För manager torde på motsvarande sätt möjlighet finnas att i Sverige förbereda match som sedan hålls i utlandet. I samband med förbud mot professionell boxning förlorar dessutom den svenska proboxningskommisionen sina möjligheter att kontrollera svenska proffsboxare som i stället bedriver sin verksamhet utomlands där säkerhetskraven ej sällan är långt mindre tillfredsställande än de som f. n. gäller i Sverige. Nu föreliggande lagförslag kan därigenom leda till en försämring av de villkor som i dag erbjudes svenska proffsboxare med avseende på säkerheten.

Det av departementschefen framlagda lagförslaget, som ur principiell synpunkt är så ingripande, ter sig helt omotiverat också mot den bakgrunden att antalet svenska proffsboxare i Sverige endast uppgår till 1—2 stycken. Därtill kan nämnas att proffsboxningens skadeverkningar ter sig som en utomordentligt betydelselös fråga i jämförelse med t. ex. frågan om de skadeverkningar som uppstår i samband med missbruk av alkohol.

Departementschefen anser sig ej böra framlägga förslag om förbud för amatörboxning men förutskickar att detta framdeles kan bli aktuellt om erforderliga säkerhetsföreskrifter ej vidtages. Enligt vår mening bör riksdagen redan nu klargöra att frågan om förbud mot amatörboxning ej bör aktualiseras.

Vad slutligen gäller frågans nuvarande läge i de övriga nordiska länderna förefaller varken Danmark eller Finland förbereda någon förbudslagstiftning. Någon nordisk enighet synes därför ej kunna uppnås i denna fråga och kan således ej åberopas som skäl för ifrågavarande lagstiftning.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 118 med förslag till lag om förbud mot professionell boxning m. m.

Stockholm den 17 oktober 1969

Astrid Kristensson (m)

Nils Carlshamre (m)

Alf Wennerfors (m)

Sven Ekström (s)